

17 Nisan 2019

Refik Mor
Fehrsstr.8
24536 Neumünster
Almanya

- İadeli taahütlü mektup ve.
- E-Posta yolu ile

Sayın Fransa Cumhurbaşkanı Macron,

29 Ocak 2001 tarihinde “1915 Ermeni Soykırımı’nı” karara bağlayan 2001-70 sayılı kanuna atıfta bulunarak, “Ermeni Soykırımı’nın” her sene Paris’de, 24 Nisan’da anılması için yayınladığınız 10 Nisan 2019 tarihli Kanun Hükmünde Kararnamenizi, büyük bir kaygı ve şaşkınlık içinde öğrenmiş bulunuyorum.

Bunu yaparken, aşağıda değineceğim üç noktada, özellikle hukuki suç işlediğinizi, şimdiden belirtmek isterim.

Birinci konu:

Kanun Hükmündeki Kararnamenizde;

“Mad. 1: 24 Nisan, 1915 Ermeni Soykırımı’nın anma günüdür”

diye bir kararname çıkarıyorsunuz.!

Her şey tamam da, eğer yukarıda sunduğunuz bu iddianız demokrasinin temel prensiplerine, daha doğrusu yürürlükte olan kanunlara uymaz ise, hakların paylaşımındaki kaos, kaçınılmaz olmayacaktır?.

Hukuk’un bu konudaki evsensel 1. Maddesi:

- *Kanun Hükmündeki Kararnameler, halen yürürlükte olan kanunlarla UYUM İÇİNDE olmaları gerekmektedir.*

Osmanlı’lara ve onların hukuki devamı olan Türk’lere yüklenen soykırım suçlaması konusunda bir mahkeme kararı bulunmamaktadır.

Ve siz, bu konuda mahkeme kararı olmayan bir olayı, kendinizi mahkeme yerine koyarak;

“Soykırım olmuştur ve anma günü de 24 Nisan’dır”

demektesiniz.

Bu anlamda, yasamayı, yargı’nın yerine koymakla ***hukuki suç işlemektesiniz*** ve bunun adı diktatörlük olup, Fransa’da, kağıt üzerinde de olsa cezai yaptırımını vardır diye düşünüyorum..!

İkinci konu:

29 Ocak 2001'de Sosyalistler tarafından sunulan 2001-70 sayılı kanunun oylamasını 577 Fransız Milletvekili meclise oylamaya gelmeyerek protesto etmiştir.

Anılan "kanun", 19 hayır oyuna karşı 106 evet oyları ile antidemokratik bir şekilde maalesef kabul edilmiştir.

Antidemokratik olarak ortaya çıkan bu "Kanun" için, bakın Fransa Senato'su kendi internet sayfasında; "Ermeni soykırımı" kanunu olarak anılan, 29 Ocak 2001 tarihli kanunun hukuken uygulanabilirliğini sıfır'a indirgeyerek, çıkarılan kanunların uygulanabilirliği konusuna istinaden yaptığı açıklamada bakın ne demektedir:

Alıntı:

*"Politik açıdan bakılırsa, buradaki kontoldeki esas mesele, hükümetin kendi sorumluluklarını korumasının yanı sıra, **yasa koyucunun** da yürütmenin faaliyetlerini çok sık **müdahale ederek rahatsız etmesini engellemektir**"*

Alıntının sonu.

Sayın Macron,

Görünen o ki, sizler, Fransa Senato'sunun yukarıda yaptığı hukuki uyarıyı hiçe sayıp, hukuken bir mahkeme kararı olmayan bir olayı, karar varmış gibi davranıp yargı ve yürütme'nin işine **müdahale ederek** anayasal HUKUK SUÇ işlemektesiniz..

Ve Fransa Senato'sunun aynı internet sitesi;

Alıntı:

".....1981 ve Ekim 2007 arasında yasal olarak yürürlüğe giren, ancak uygulamada geçerli olmayan, ya da yalnızca ilgili mevzuat eksik olduğundan, kısmen uygulanabilir olan 200'den fazla yasayı sayabiliriz."

diyerek,

bunlardan bir tanesi de;

Alıntı:

"2001-70 sayılı 29/01/2001 tarihli ve resmi gazetede No.25 altında yayımlanan, 1915 Ermeni soykırımı'nın tanınması hakkındaki kanunun uygulanabilirliğidir"

Alıntının sonu.

imasında bulunmaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanı Macron,

Diğer bir deyişle, bu "Kanun'un" pratikte uygulanabilirliği yok hükmündedir.

Bunu daha iyi anlatabilmek için basit bir örnek vereceğim.

Fransa'da **günlük çalışma süresi 8 saat** olarak yürürlükteki kanunlarla belirlenmiştir.

Şimdi siz, Elysée Sarayı'nın çalışanları hakkında Kanun Hükmünde Kararname yayınlayarak;

- *“Bundan böyle herkes 08:00’de değil de saat 09:00’da işe başlayacak ve yarım saat da mola olmak üzere, paydos saati 18:30 olacak ve fazladan yapılan bir saatlik çalışma için ücret ödenmeyecektir”*

derseniz, işe başlama ve mola saati konusunda sıkıntı olmaz, lakin günlük çalışma saati konusunda sizin Kararnameniz yürürlükteki kanunla **örtüşmez**, çelişir ve **yok hükmündedir**.

Daha bitmedi,

Fransa Senato’su alınan Kanun Hükmünde’ki Kararnamelerin yürürlükte olan kanunlarla örtüştüğü konusunda bakın ne diyor;

Alıntı:

“Verilen TÜM kararların (Kanunların), verilmiş veya verilecek Kanun Hükmündeki Kararname’lere olan uygulanabilirliğinin oranı %32’dir”

Alıntının sonu.

demektedir.

Yukarıdaki İDDİA, Fransa Senato’sunundur ve bunu, (kanun koyucusu) olarak kendi internet sayfasında söylüyor...!

İşte tam da bu anlamda, kanunlarla uyumluluğunu araştırmadığınızdan dolayı, yayınladığınız, **kanunlara uymayan** Kanun Hükmünde Kararnameniz **ile somut hukuki SUÇ işlemektesiniz**, bilirsiniz..!

Kaldı ki, anılan kararnamenizin örtüşmesini istediğiniz

- *29 Ocak 2001 tarihinde “1915 Ermeni Soykırımı’nı” karara bağlayan 2001-70 sayılı kanunun bağlantısı olması gereken davada, **ne mahkeme, ne sanık, ne davacı, ne de hakim var..!!!***

Olmayan Mahkeme kararına istinaden tersinden uydurulmuş bir kanun ve bu uydurulmuş kanunla uyum içinde olması için uydurulmuş bir Kanun Hükmünde Kararname...!

Hukuki mantık yürütmekte açıkcası çok zorlanıyorum.....!

Üçüncü konu ise:

“Kanunun’uzu” ve Kanun Hükmünde Kararname’nizi hukuken yok hükmünde sayan Avrupa Adalet Divanı kararıdır..

Buradaki davacı, vatandaşınız ve Ermeni Diasporası’nın önde gelen aktivistlerinden olan, belki de tanıdığınız Avukat Suzanne ve Grégoire Krikorian ailesidir.

Avrupa Parlamentosu ve Fransız Parlamentosu'nun siyasi kararından, Avrupa Adalet Divanı'nın hukuki kararının üstün olduğunu, hepimiz biliyoruz.

Bu konudaki Fransız, Alman ve diğer Parlamentoları'nın resmi siyasi kararlarını lütfen bir yana bırakın,

20 Temmuz 1987'de **Avrupa Parlamentosu** C-190 esas nolu resmi kararı ile, içerik olarak :
"Türkiye Ermeni soykırımını tanımadığı müddetçe, AB'ye üye olamaz"
denen siyasi bir karar almıştır.

Peki bu karar hâla geçerli midir?

Bunun cevabı aşağıdadır.

AB'nin verdiği bu siyasi kararla cesaretlenen Ermeni diasporasının Fransa'daki sözcüsü- ve avukatı olan Suzanne ve Grégoire Krikorian, 1999'da Helsinki kararıyla Türkiye'nin AB üyeliğine aday devlet yapılması üzerine, Ermeni soykırımına atıfta bulunarak;

- Avrupa Parlamentosu'na,
- Avrupa Birliği Konseyi'ne ve
- Avrupa Birliği Komisyonu'na

karşı Avrupa Adalet Divanı'nda,

"Birliğin akit dışı sorumluluğu ve davanın esassızlık (gerekçesizlik) konumu"

ile ilgili, maddi ve manevi tazminat davası açmışlardır.

Bu davaya "Ön soykırım Davası" da diyebilirsiniz.

Yukarıda davanın içeriğini oluşturan

"Birliğin akit (Anlaşma) dışı sorumluluğundan"

kasdedilen uluslararası insan hakları ve 1915 olaylarında yaşanan trajik tarihi olaylardır.
Yani Ermeni'lere haksızlık edilerek soykırım uygulandığını iddia etmişlerdi.

Ancak, Suzanne ve Grégoire Krikorian bu davayı kaybettiler çünkü iddialarını ispatlayamadılar.

Ama ne gariptir ki siz, ispat edilmemiş bir İDDİA'yı, işlenmiş SUÇ gibi kabul edip, anma günü tertipliyorsunuz...Çok "Demokratik"..!

Ermeni diasporası için adeta bir "ön soykırım davası" olarak değerlendirilen bu maddi ve manevi tazminat davası, Avrupa Adalet Divanı tarafından **17 Aralık 2003** tarihinde Esas No: T-346/03 kararı ile reddedilmiş olup, Suzanne ve Grégoire Krikorian **30 bin Euro'luk** mahkeme masraflarını ödemeye mahkum edilmişlerdir.

AAD'nın (Avrupa Adalet Divanı) reddettiği T-346/03 esas sayılı (dosya numaralı) davanın 25 nolu gerekçesinde, hakim aynen şöyle demektedir:

T-346/03 esas no.lu karardan 25 numaralı alıntı:

"25. Davacıların gerçekten ve somut zarar görmüş olduklarını gösteren deliller konusuna gelince; davacılar, dava dilekçesinde genel ifadelerle Ermeni birliğinin uğradığı manevi zararın talebi ile sınırlı kalmış olup, ne bu konuda, ne de şahsen kendilerinin uğradığı zararın kapsamı hakkında zerre kadar dahi delil gösterememiş olmalarıdır. Davacılar bununla, kendilerinin gerçekten ve somut olarak zarar görüp görmedikleri hakkında mahkemenin hüküm verebilmesi için yeterli bilgi verememişlerdir. (AAD'nın bu konuda 2 Temmuz 2003 tarihli T-99/98, Hameico Stuttgart /Konsey ve Komisyon (Emsal) davası kararı ve Komisyon'un No.68 ve 69, Slg.2003, II-0000 kararı)"

Alıntının sonu.

T-346/03 esas no.lu kararının 10'ncu numarasından alıntı:

"10. Davacılar ayrıca, bir çok temel insan haklarının, özellikle 4.Kasım 1950 yılında Roma'da imzalanan insan hakları ve temel özgürlükleri koruma altına alan Avrupa sözleşmesinin 3. ve 8. maddesine dikkat çekerek, burada sözü edilen, özel yaşam hakkının kutsallığı, aşağılayıcı veya insanlık dışı muameleye tabi tutulmama haklarının ihlal edildiğini savunmaktadırlar"

Alıntının sonu.

Ve yine T-346/03 esas no.lu karardan 21 no.lu alıntı:

"21. Temel hakların sözde ihlali konusunda ise, (yukarıdaki 10. numaraya bakınız) davacıların, böyle temel insan haklarının ihlali iddiası ile sınırlı kalıp, bunun davalı organlara atfedilen suç ile ne kadar ilgili olduğunu açıklayamamasını belirtmek yeterlidir."

Alıntının sonu.

Ermeni diasporası bunun üzerine temyize gider (karara itiraz eder). Avrupa Adalet Divanı'nın 4'ncü dairesinde görülen temyiz davası, (itiraz davası) 17.04.2004 tarihinde, C-18/04 P Esas no.lu nihai karar ile yeniden reddedilir.

Sayın Cumhurbaşkanı Macron,

Yahudi soykırımının (Holocaust) Almanlar tarafından yapıldığı, **Nürnberg'de kurulmuş olan Uluslararası Ceza Mahkemesi tarafından hukuken karara bağlanmış olup, bunu inkar etmek de doğal olarak Almanya'da kanunlar nezninde suçtur.**

Ama, hukuken kesinleşmemiş bir konu hakkında siyasetin ceza kesmesi ise, ancak muz cumhuriyetlerinde mümkündür.

İspata dayandırılmadan yaptığınız yukarıda sözünü ettiğim 2001-70 sayılı ,“kanununuz“ ve Kanun Hükmünde kararneme'niz, **Avrupa Adalet Divanı kararı ile artık YOK HÜKMÜNDEDİR...!**

Bundan dolayıdır ki, yukarıda adı geçen Avrupa Adalet Divanı'nın hukuki kararına, her demokrat gibi sizin de uymanızı ve Türk'leri haksız yere itham ettiğinizden dolayı, verdiğiniz Kanun Hükmünde Kararnamenizi geri çekip, 2001-70 sayılı “Kanunu“ iptal ederek, tüm Türk halkından özür dilemenizi talep ediyorum.

Aksi takdirde, bu sizin “**pirus zaferi**” nizden öte gitmeyecektir.

Çünkü mahkeme kararları, resmi-siyasi karardan üstündür.

Tabii ki bu kural demokratik devletler için geçerli bir kuraldır.

Refik Mor
[2003-2018 Neumünster Meclis Üyesi]

ENGLISH

April 17, 2019

Refik Mor
Fehrsstr.8
24536 Neumünster
Germany

To be conveyed by registered-mail and e-mail

Dear Mr. Macron, President of France,
I have learned in deep surprise and with utmost worry about your decree of April 10, 2019 which is deemed to be a court of law with reference to the law number 2001-70 dated January 29, 2001 and states that the “Armenian genocide“ should be commemorated in Paris every year on April 24th.

I wish to promptly inform you that this is an act of **legal crime**, by emphasizing on the **three aspects** that I will mention below.

The First aspect is that, in your decree which is deemed to be a court of law, you are bringing up the decree as (I am quoting below);

“Article 1: April 24 is the day to commemorate the **Armenian genocide** of 1915“

With all due respect, in case your argument stated above is not in compliance with the basic principles of democracy and in reality with the existing laws, wouldn't the chaos caused by it be unavoidable during its sharing by the peoples?

The first universal article of the Law on this subject states that:

- The applicability of a regulation must comply with the laws that are currently in force.

There happens to be no court decision related to the genocide allegations attributed to the Ottomans and their legal inheritors: the Turks.

But you are stating that “Genocide has taken place and that April 24 is the date for its commemoration” by placing yourself in the position of a court even though there is no court order on the subject ruling in that direction.

Due to this aspect, by holding the legislative in place of legal judgements, ***you are committing a legal crime*** which is named dictatorship and I think this act, even on paper, deserves a legal punishment in France.

The second aspect is that by not attending the parliamentary session, 577 French parliamentarians have protested the law number 2001-70 dated January 20, 2001 which was submitted by the socialists. The mentioned “law” was unfortunately accepted in an antidemocratic fashion with 106 votes in favor, against 19 votes of refusal.

Let’s see what the French Senate states in its official web-site about this inappropriate “law” which came about in an anti-democratic fashion on January 29, 2001 numbered 2001-70 and referenced as the “Armenian genocide” while reducing its applicability down to zilch in relation to the applicability of the laws:

Quotation:

“Upon examining from a political point of view, the main question in this control is besides protecting the government’s own responsibilities, it also aims to prevent the law enforcers from being disturbed by the legislators’ frequent interferences;”

End of quotation

Esteemed President Mr. Macron,

It appears that by spurning the aforementioned legal warning of the French Senate and by treating an event which has no court verdict, as if such a court verdict exists, you are legally committing a constitutional crime by interfering in the business of judgement and execution.

Here is another quotation from the same internet web-site of the French Senate:

“...We can count more than 200 laws passed between 1981 and October 2007 which are enforced by legislation but inapplicable in practice or partially applicable due to missing regulatory texts.”

And continues by implying that one of these is:

Quotation:

“Applicability of the law related to the recognition of the law regarding the 1915 Armenian genocide numbered 2001-70 dated on 29/01/2001 and published in the official paper under the number 25.”

End of quotation.

Esteemed President Mr. Macron,

In other words, the applicability of this weird “law” is akin to zilch.

To make myself more clearly understood, I will give you a simple example:

The daily working hours in France is currently established in the laws as 8 hours.

If you were to submit a decree deemed to be a law in relation to the employees working at the Elysée Palace stating:

“From now on, everyone will start their jobs at 9:00 am instead of 8:00 and work until 18:30, with a half hour lunch break but no payment will be provided for the extra one hour of work each day.”

There would be no problem from point of view of starting the workday one hour late, but duration of your employees’ daily working hours would not agree with the applicable law; it would be contradictory and thus is **inapplicable**.

And that is not all,

See what the French Senate is saying in regards to the rate of agreement of the decrees that are deemed to become laws with respect to the laws that are in force at their time:

Quote:

“The ratio of applicability of ALL decisions (laws) to those that are prescribed or will be prescribed as a decree is 32%.”

End of quote.

The aforementioned claim belongs to the French Senate (protector of law) as it is placed in its web-site...!

Just at this junction, we inform you to be aware that **you are definitely committing a legal crime** by publishing your decree which is not compatible with the existing laws, because you did not research its compatibility with the existing laws.

In addition, in the legal case dated January 29, 2001 with the number 2001-70 settling the “1915 Armenian genocide” case, that you wish your decree to comply with, there exists no plaintiff nor a defendant let alone a compatible court order...!!!

An unfitting law that is referring to a non-existent court-case and a decree to become a law which is meant to be in coherence with this fabricated law...!

I must admit that I find myself strained to judge your approach from point of view of legal common-sense...!

The third aspect is the decision of the **Court of Justice of the European Union** which considers your weird decree of April 10, 2019 as legally inexistent.

The plaintiff mentioned in here may be someone that you are acquainted with, a citizen of your country, the Lawyers Suzanne and the Gregoire Krikorian family and one of the forefront activists of the Armenian Diaspora.

We all know that the legal decision of the **Court of Justice of the European Union** is held above the political decrees of the European and the French Parliaments.

Please leave aside the official political decisions of the French, German and other parliaments on this subject.

The **European Parliament** has passed a political verdict on July 20, 1987 with official number C-190 stating in its content that:

“Turkey cannot become a member of the European Union unless it accepts the Armenian genocide.”

Well, is this decision still valid?

The answer to this question is below:

Suzanne and Gregoire Krikorian, the lawyers and speakers of the Armenian Diaspora in France whose hopes were raised by the 1999 Helsinki decision of selecting Turkey as a member state to the European Union, have opened up a court case with both tangible and intangible compensation demands at the **Court of Justice of the European Union** in reference to the Armenian genocide, against:

- the European Parliament,
- the European Union Counsel and
- the European Union Commission

in relation to the

“Non-contractual liability of the Community - Action manifestly lacking any foundation in law”

You can call this legal case a “pre-trial of genocide”.

The subject that creates the content of the case mentioned above as “The community’s (non-contractual) liability” implies to the international human rights and the tragic historical events of 1915. In other words they had claimed that genocide was committed against the Armenians by treating them unfairly.

However, Suzanne and Grégoire Krikorian lost this case because they could not prove their assertions.

What a coincidence it is that you are accepting as if it is done, a crime which is not proven to be committed and are choosing a commemoration date for it... How “Democratic” ...!

This court case of tangible and intangible compensation benefits which was regarded like a pre-trial of genocide for the Armenian Diaspora was dismissed by the **Court of Justice of the European Union** on **December 17, 2003** with decision number T-346/03 and the -plaintiffs were committed to pay the court expenses amounting to **30,000 Euros**.

In the reason numbered as 25 of the court case with the official file number T-346/03 which was refused by the **Court of Justice of the European Union**, the judge states the following exact quotations:

Quotation numbered as 25 in the official verdict of case number T-346/03:

„25.

Secondly, as regards the requirement that the applicants must have suffered actual and certain damage, the applicants clearly confined themselves in their application to relying in general terms on non-material damage caused to the Armenian community, without giving the least indication as to the nature or extent of the damage which they consider they had suffered individually. Therefore the applicants have supplied no information that would enable the Court to find that the applicants in fact suffered actual and certain damage themselves (see, to that effect, Case T-99/98 *Hameico Stuttgart and Others v Council and Commission* [2003] ECR II-2195, paragraphs 68 and 69).”

End of quotation

Quotation number 10 of the official verdict numbered T-346/03:

“10.

The applicants also rely on an infringement of several fundamental rights, including the right not to be subjected to inhuman or degrading treatment and the right to respect for private life, laid down in Articles 3 and 8 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed in Rome on 4 November 1950”.

End of quotation.

And another quotation numbered as 21 from the official verdict number T-346/03:

“21.

As regards the alleged breach of fundamental rights (see paragraph 10 above), it is sufficient to note that the applicants merely claim that such a breach took place, without explaining how that follows from the conduct of the defendant institutions complained of in this case.”

End of quotation.

Upon this, the Armenian Diaspora applied to the court of appeals (objecting to the verdict). The case of appeal seen on the 4th office of the **Court of Justice of the European Union** (the objection case) was refused again on 17.04.2004 with the basic final decision numbered C-18/04 P.

Esteemed President Mr. Macron,

The fact that the Jewish genocide (Holocaust) has been committed by the Germans was **established legally by the verdict of the Nuremberg Tribunals**, and ***refusing it is naturally a crime in Germany.***

But passing a political verdict of punishment on a subject not proven in a court of law can only be possible in a banana republic.

Since it is not based on viable proof, Your law numbered 2001 – 70 and your decree considered as equivalent to a court of law that I have mentioned above are not based on viable proof and they **unfortunately have no legal basis left in front of the Court of Justice of the European Union**

For this reason I demand that you, like every other democrat obey the aforementioned legal decision of the **Court of Justice of the European Union** and cancel your weird decree deemed to be “law“ with number 2001-70 for unjustifiably blaming the Turks and apologize from the Turkish people.

Or else, this will not go beyond your “Pyrrhic Victory“, because these decisions of the court of law are above official decisions.

And of course, this rule is valid for democratic governments.

Refik Mor

[2003-2018 member of Neumünster Parliament]